

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: סוניה	שם פרטי: נוסנבוים
-----------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדת: נוסנבוים		בלועזית NOSENBOIM	
שם פרטי איתו נולדת: סוניה		בלועזית SONIA	
שם פרטי ושם משפחה של האב: יוסף		שם פרטי ושם נעורים של האם: לובה קרינביצקה	
שם פרטי ושם משפחה של האב: יוסף		שם פרטי ושם נעורים של האם: לובה קרינביצקה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: פולין, מילוסנה		מקום מגורים: פולין	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: ברית המועצות (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		מחנה פרנבלד בגרמניה	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	

במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	שנת עליה: 1948	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי
<p align="center">נא ספרי על קורותיך לפני ובזמן המלחמה</p> <p>(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):</p>		
<p>הוריי ז"ל גרו בפולין בעיירה מילוסנה, בערך 100 קילומטרים מורשה, עיר הבירה. אבא שלי היה סוחר שהיה יוצא למכור ביצים וחלב מכפר לכפר ואמא הייתה עקרת בית.</p> <p>בשנת 1939 עם פרוץ המלחמה וכניסתם של הגרמנים הוריי ברחו מפולין לסיביר. במשך שנות המלחמה הם המשיכו לברוח מגבול לגבול, מאוקראינה לאוזבקיסטן ואז שוב לבית המועצות. אבא עבד בעבודות קשות מאוד בתנאים של מזג אויר קפוא עד כדי שהצטברו לו גושי קרח באף. הוא היה ממיס את הקרח מגופו בישיבה מול מדורה שהבעיר.</p> <p>אני נולדתי בזמן המלחמה בשנת 1943. אמא האכילה אותי בהנקה, היה לה מעט חלב כי לא היה לה מה לאכול. לאמא שלי היו 5 אחים וכולם ביחד עם ההורים נספו בשואה. הגרמנים התעללו בהם, הם הרגו את התינוקות של דודתי ורוצצו את הגולגולת שלה כשבעטו בה במגפיים שלהם. לא הכרתי אף אחד, לא ידעתי מה זה סבתא וסבא, גם כל 12 האחים של אבא שלי נספו בשואה וגם הוריי, מכל המשפחה שלו נשאר רק הוא ואחיו. לא נותר לנו אף זכר מהבית וגם לא מסמכים כי ברחנו והכל נשאר ונשרף, אפילו לא תמונה של המשפחה שנספתה. המטרה הייתה רק להינצל ולברוח ואם לא היינו בורחים היינו נמצאים בין הקורבנות. הוריי היו עם שני תינוקות, אני ואחי שוחררנו על ידי הג'וינט.</p>		
<p align="center">אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד היום</p> <p>(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):</p>		
<p>עד שהגענו ארצה היינו שלוש שנים במחנה הריכוז פרנבלד עם עוד משפחה, הג'וינט תמך בנו וחיכינו עד שישלחו לנו מסמכים שמעולם לא הגיעו. עלינו לארץ בשנת 1948.</p> <p>כשעלינו לארץ גרנו באוהלים במעברות ואחר כך עברנו לשכונת חבצלת ליד רחובות. ארגון הג'וינט עזר לנו לעלות לארץ, הם קנו עבורנו כרטיסים והגענו באוניית משא לנמל חיפה. אבא עבד ברחובות אצל קבל בניין, הוא עשה רעפים ובלוקים ואחר כך עבד כעצמאי. אמא נפטרה ב3.5.1968 בגלל סרטן שד ואבא נפטר ב18.5.1983.</p> <p>אני למדתי כילדה בגן ילדים ואחר כך בבית ספר יסודי, ותיכון למדתי שנתיים. בשנת 1970 נישאתי לשמואל מזרחי ברבנות בנתניה, יש לי בת אחת ושני נכדים יקרים.</p>		

ראיון: שושנה צ'רכי

נהרייה, יוני 2011